

Огороднік Дмитро
здобувач вищої освіти ОС «Бакалавр»
спеціальності 201 «Агрономія»
Науковий керівник: **Мушеник І.М.**
к.е.н., доцент кафедри математичних дисциплін,
інформатики і моделювання
Подільський державний аграрно – технічний університет,
м. Кам'янець – Подільський

РОЛЬ СОЦІАЛЬНИХ СЕРВІСІВ WEB 2.0 У ФОРМУВАННІ ПЕРСОНАЛЬНОГО НАВЧАЛЬНОГО СЕРЕДОВИЩА

Комп'ютерні комунікації сьогодні формують інфраструктуру сучасного суспільства. Мережі утворюють і нові соціальні структури суспільства. Поширення мережної «логіки» значною мірою позначається на ході і результатах процесів, пов'язаних з повсякденним життям, виробництвом, наукою та освітою.

Усе частіше в дистанційному навчальному процесі застосовуються можливості всесвітньої мережі Інтернет. Її бурхливий розвиток і зростання значення для навчання та самоосвіти спонукає дослідників вивчати її вплив на традиційний і дистанційний навчальний процес. Усе більше уваги теоретиків та практиків привертає проблема використання у навчальному процесі так званих “соціальних сервісів” або “сервісів web 2.0”. Крім того, з появою і розповсюдженням цих інструментів виникла нова теорія навчання – “конективізм”, поширення якої західні дослідники пов'язують із застосуванням у навчальному процесі та самоосвіті сервісів web 2.0. Теорія конективізму породила нові терміни у дистанційному навчанні, наприклад, “персональне навчальне середовище слухача (викладача)”.

Соціальні сервіси web 2.0 – друге покоління мережних сервісів Інтернету, які надають користувачам можливість спільно створювати та використовувати в мережі інформаційні ресурси, а також обмінюватися знайденою або створеною інформацією. Ключовими чинниками зростаючого успіху

технологій web 2.0 є відкритість інформаційного наповнення, оперативність доступу і розміщення, незалежність від індивідуального графіка включення учасників у процес комунікацій під час спільної роботи.

Ця технологія підтримує групові взаємодії, що включають:

- персональні дії учасників і комунікації учасників між собою;
- записи думок, замітки і анотування чужих текстів;
- розміщення посилань на Інтернет-ресурси та їх рейтингування;
- розміщення фотографій;
- розміщення книг;
- відео-сервіси;
- компіляція на одній сторінці даних з різних Інтернет-сервісів;
- географічні сервіси;
- обмін повідомленнями.

Усі соціальні сервіси дозволяють публікувати у Web свої матеріали, у тому числі і мультимедійні, а також привертати до них увагу за допомогою різних прийомів, таких як організація даних за темами, створення співтовариств за інтересами або проведення конкурсів серед користувачів. Як правило, система публікації у соціальних сервісах досить жорстка і оптимізована під дані конкретного типу: короткі замітки, фотографії, звукові або відеозаписи.

Навчання відбувається у спільнотах, де навчальною практикою є участь у житті спільноти. Навчання діяльності відбувається в процесі спілкування членів спільноти. Це спілкування в епоху web 2.0 складається не лише зі слів, а й із зображень, мультимедіа та багато чого іншого. Це спілкування формує багате розмаїття динамічних і взаємопов'язаних ресурсів, що створюються не лише експертами, але й всіма членами спільноти.

У результаті із сервісами можуть працювати не лише квалфіковані фахівці, але і звичайні користувачі, що і послужило приводом для значного розширення користувачької аудиторії. Доступність сервісів відрізняє їх від складних систем публікації у Web 1.0. Ще однією істотною відмінністю Web 2.0 є активне використання сервісів присутності, що дозволяють визначити, де знаходиться

користувач і як йому краще доставити необхідні дані. Соціальні сервіси дають можливість вести діалог практично в реальному часі, що збільшує інтенсивність спілкування користувачів.

Мережне співтовариство — це група людей, що підтримують спілкування і ведуть спільну діяльність за допомогою комп'ютерних мережних засобів. Комп'ютерна мережа Інтернет, мережа документів (Всесвітня Павутина) і програмне забезпечення (соціальні сервіси) зв'язують між собою не лише комп'ютери і документи, але і людей, які користуються цими комп'ютерами, документами і сервісами. Завдяки мережним зв'язкам формуються нові соціальні об'єднання.

Такі співтовариства не можуть бути спеціально спроектовані, організовані або створені у наказовому порядку. Можна лише створити умови, які б полегшували формування таких співтовариств. Завдяки мережній підтримці перед співтовариствами обміну знаннями відкриваються нові можливості з представлення своїх цифрових архівів і залучення нових членів. Аналіз останніх досліджень та публікацій свідчить, що соціальні сервіси і діяльність усередині мережних співтовариств відкривають перед педагогічною спільнотою широкі можливості.

Мережні співтовариства обміну знаннями можуть поділитися своїми колекціями цифрових об'єктів, програмними агентами тощо. Самостійне створення мережного навчального змісту. Нові сервіси радикально спростили процес створення матеріалів і публікації їх у мережі. Тепер кожен може не лише дістати доступ до цифрових колекцій, але і взяти участь у формуванні власного мережного контенту.

Сьогодні новий контент створюють мільйонами людей. Освоєння інформаційних концепцій, знань і навичок. Середовище Web 2.0 відкриває принципово нові можливості для діяльності, до якої надзвичайно легко залучаються люди, що не володіють спеціальними знаннями в галузі інформатики. Нові форми діяльності пов'язані як з пошуком в мережі потрібних даних, так і зі створенням і редагуванням власних цифрових об'єктів.

Участь у нових формах діяльності дозволяє освоювати важливі інформаційні навички. Спостереження за діяльністю учасників співтовариства практиків. Мережа Інтернет відкриває нові можливості для участі студентів та вчителів у професійних наукових співтовариствах. Цифрова пам'ять, агенти і мережа розширюють не лише розумові здібності, але і поле для спільної діяльності і співпраці з іншими людьми.

Створення навчальних ситуацій, в яких можна спостерігати і вивчати недоступні раніше феномени. З розвитком соціального забезпечення мережна діяльність або мережна поведінка інших людей стає все доступнішою. Спільні дії учасників сучасних мережних об'єднань носять децентралізований характер. Складна поведінка мережного співтовариства формується у результаті індивідуальної поведінки окремих учасників, діями яких ніхто не керує.

Список використаних джерел

1. Кремінь В. Інформаційно-комунікаційні технології в освіті і формування інформаційного суспільства. Інформатика та інформаційні технології в навчальних закладах. 2006. №6. С. 4-8

2. Цимбал С.В., Вознюк О.В., Кубіцький С.О. Синергетичний та акмеологічний аспекти формування професійної компетентності студентів. Науково-методичний збірник "Нові технології навчання".

3. Мушеник І.М. Закордонний досвід формування регіональних інноваційних систем (на прикладі Австрії)(Foreign experience of regional innovation systems development (an Austrian example). Наукові записки Національного університету «Острозька академія», серія «Економіка», 2017. Випуск 5. С 72-77.